

РЕШЕНИЕ

№ 904

гр. София, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 23.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **7324** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба на П. К. Й., ЕГН[ЕИК], подадена чрез адв. К. Ч., срещу Отказ с рег. № 3383р-15419/08.06.2023г. за подновяване на разрешение за носене, съхранение и употреба на късо огнестрелно оръжие, издаден от началника на 08 Районно управление /РУ/ при СДВР.

С жалбата се иска отмяна на обжалвания административен акт, като са изложени съображения, че същият е нищожен, тъй като според жалбоподателя издателят му не разполага с материална компетентност за това, нито е оправомощен по съответния ред. Твърди се, че актът е немотивиран, като не са посочени фактически основания за издаването му. В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Ч., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на разноски, за които е представен списък (л.52).

Ответникът – началник на 08 РУ – СДВР, чрез юрк. С., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Излага подробни съображения в депозираните писмени бележки. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят П. К. Й. е подал Заявление № К-146200-685/07.04.2023 г. до началника на 08 РУ – СДВР (л.20), с което е поискал да бъде подновено разрешителното му за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие № 1480386/23.05.2023 г. В заявлението е посочено, че огнестрелното оръжие е необходимо за самоохрана.

Във връзка със заявлението е изготвена докладна записка до началника на 08 РУ – СДВР (л.19), с която е предложено да бъде извършена предварителна проверка на жалбоподателя от оперативните работници, обслужващи територията по постоянния адрес на жалбоподателя, за противообществени прояви.

Съгласно Докладна записка УРИ 3383р-11105/20.04.2023 г. (л. 18), след извършена проверка на жалбоподателя е установено, че в информационните масиви на МВР за лицето са въведени данни: „уличен“ и „извършител“ на 01.12.2003 г. в 06 РУ-СДВР по ДП 4536/2003 г. за деяние по чл. 198 НК. Според докладната записка, към момента на проверката липсват данни жалбоподателят да е подготвял извършването на криминални престъпления или противообществени прояви, както и да е нарушавал обществения ред.

Изготвени са Удостоверение от Национална следствена служба (л. 23), видно от което срещу жалбоподателя няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства, Удостоверение от СРП (л.24) за липса на обвинения по неприключили наказателни производства. От жалбоподателят са представени и Медицинско удостоверение № 3791/30.03.2023 г. (л.25), издадено от ЦПЗ „Проф. Н. Ш.“, съгласно което жалбоподателят отрича вредна употреба на алкохол и не се установяват психични заболявания на лицето, както и че същото не се води на диспансерен отчет, Удостоверение за техническа годност на оръжие (л.26) и удостоверение за изстреляни патрони (л.27).

С писмо УРИ 3383р-11624/26.04.2023 г. от 08 РУ – СДВР (л.16) жалбоподателят е уведомен на основание чл. 26, ал. 1 АПК, че е започнала процедура по издаване на отказ на исканото разрешение за подновяване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късо огнестрелно оръжие, съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ. На жалбоподателя е предоставен 7-дневен срок за възражения, обяснения или доказателства. Писмото е връчено на 19.05.2023 г.

На 26.05.2023 г. жалбоподателят е подал възражение УРИ 3383р-К985/26.05.2023 г. (л.15), в което е посочил, че притежава оръжие от двадесет години и никога не е имал нарушения. Посочва се, че работата му е свързана с пътувания в ранните часове на деня, а именно за зареждане на детски градини в [населено място].

С процесния административен акт с рег. № № 3383р-15419/08.06.2023 г. началникът на 08 РУ-СДВР е отказал издаването на исканото от жалбоподателя разрешение. Посочено е, че липсват данни и доказателства за съществуваща реална и непосредствена заплаха за живота, здравето и имуществото на жалбоподателя. Отказът е мотивиран с разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ. Същият е връчен на 29.06.2023 г.(л.13)

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от лице с правен интерес от обжалването, подадена е в срока по чл. 149, ал. 2 АПК, поради което се явява допустима за разглеждане.

По същество е неоснователна.

Придобиването, съхранението, носенето и употребата на огнестрелни оръжия и

боеприпаси за тях са регламентирани в Раздел III на ЗОБВВПИ. Съгласно чл. 76, ал. 1 ЗОБВВПИ за получаване на разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях българските граждани подават писмено или по електронен път заявление по образец до директора на ГДНП на МВР, съответно до началника на РУ на МВР по постоянен адрес, съответно по адрес на съхранение.

Съобразно разпоредбата на чл. 84, ал.2 ЗОБВВПИ разрешението за съхранение, разрешението за носене и употребата на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях и разрешението по чл. 81а са валидни за срок 5 години от датата на издаването им.

Процедурата по подновяване на разрешението е регламентирана в чл. 87 ЗОБВВПИ. Според ал. 1 в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2 лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях или разрешение по чл. 81а, подава писмено или по електронен път заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от: 1. документите по чл. 79, 80, чл. 81, ал. 1, т. 4 и ал. 2, 3, 5 и 6 или чл. 81а, 2. удостоверение за годност за употреба на огнестрелното оръжие; документ от стрелбищен комплекс за проведени минимум веднъж за срока на действащото разрешително учебни стрелби по програма, включваща не по-малко от 50 броя боеприпаси за всяко от огнестрелните оръжия по чл. 6, ал. 3, т. 1, вписани в разрешителното. Според ал. 3 на цитираната разпоредба разрешението по ал. 1 се издава по реда на чл. 83. Съгласно тази разпоредба, при постъпване на документите по чл. 76, ал. 3 - 7, чл. 77, 78, 79, 80, 81 и 81а ГДНП на МВР, съответно РУ на МВР, оценява пълнотата и съответствието на подадените документи с изискванията за издаване на разрешение и извършва при необходимост проверка на място на обектите за съхранение. Според ал. 5, директорът на ГДНП на МВР или оправомощено от него длъжностно лице, съответно началникът на РУ на МВР, издава писмено или по електронен път разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му в едномесечен срок от подаване на заявлението.

Видно от цитираните норми, компетентен орган да се произнесе по подаденото от жалбоподателя заявление е началникът на РУ на МВР. В конкретния случай заявлението е адресирано до началника на 08 РУ-СДВР, който се явява материално и териториално компетентен орган. В тази връзка са изискани доказателства за наличието на персонална компетентност по отношение на лицето, подписало процесния отказ, за което е представено Удостоверение рег. № 513р-116620/24.11.2023 г., видно от което С. К. С. е заемал длъжността началник на 08 РУ-СДВР до 07.09.2023 г. Следователно обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и възражението за нищожност на акта поради липса на компетентност на издателя му е неоснователно.

Неоснователни са и възраженията за немотивираност на отказа. Видно от съдържанието на оспорения акт, в него достатъчно ясно са изложени съображенията, поради които административният орган е постановил отказа, както и правните основания за това.

Не се констатира наличието на съществени процесуални нарушения в производството по издаване на процесния отказ. Органът е изпълнил задължението си по чл. 26, ал. 1 АПК да уведоми заявителя за започналото производство по издаване на отказ, както и му е осигурил възможност съгласно чл. 34 АПК да представи своите възражения, доказателства и обяснения.

Отказът съответства и на материалния закон.

Хипотезите, при наличието на които не се издава разрешение за придобиване и/или съхранение на огнестрелни оръжия и боеприпаси, са посочени в чл. 58, ал. 1 ЗОБВВПИ. Съгласно посочената разпоредба, разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице: 1. което не е навършило 18 години; 1а. което няма завършено основно образование - когато то кандидатства за издаване на разрешение за придобиване; 2. което е осъждано за умишлено престъпление от общ характер или срещу него има обвинение за такова престъпление; за български граждани тези обстоятелства се проверяват служебно; 3. за което е получено уведомление по чл. 182, ал. 2, т. 2 или по чл. 221, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс; 4. което страда от психическо разстройство; 5. което през последните три години задължително е настанявано в лечебни заведения по глава пета, раздел II от Закона за здравето или е лекувано за употреба на наркотични вещества; 8. спрямо което през последните три години са налагани мерки за защита по Закона за защита от домашното насилие; 9. което не е преминало курс за безопасно боравене с огнестрелно оръжие, в случаите, когато то кандидатства за издаване на разрешения за носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях; 10. което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

В конкретния случай административният орган е приел, че е налице отрицателната предпоставка по чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, т.е. че жалбоподателят няма основателна причина да разполага с огнестрелно оръжие. С оглед на това спорен по делото е въпросът за наличието на сочената от жалбоподателя основателна причина за притежаването на оръжието.

Тъй като съхранението, носенето и употребата на огнестрелно оръжие е дейност, съставляваща източник на висока степен на опасност за живота и здравето на хората, законодателят е поставил изискване тя да може да се упражнява при доказване на необходимост и основателна причина за издаването на разрешение. Съгласно трайната съдебна практика в тежест на заявителя е да обоснове искането си, като представи съответни доказателства, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение. В настоящият случай не се доказва заявената необходимост за притежаване на огнестрелно оръжие.

Искането на жалбоподателя е мотивирано с две обстоятелства – притежавал оръжието от 20 години и никога не е имал нарушения, както и че работата му е свързана с пътувания в ранните часове на деня, а именно за зареждане на детски градини в [населено място].

Съдът преценява, че и двете обстоятелства не са в състояние да обосноват реалната необходимост от притежанието, съхранението или носенето на огнестрелно оръжие.

Притежанието на огнестрелно оръжие за определен период от време не обосновава автоматично необходимостта му и за в бъдеще. Подобно разбиране би обезсмислило срочността на разрешението, което се издава. След изтичане на срока, ако обстоятелствата, които налагат притежанието му са все още налице, законодателят е предвидил възможност за подновяване на разрешителното. Съответно, при отпаднала необходимост следва да бъде постановен отказ. Наличието на предходно издадено разрешително за притежание е без правно значение в случая, тъй като при всяко

сезиране на органа с искане за продължаване на срока на разрешителното, административният орган е длъжен да извърши проверка за липса на отрицателните и наличие на положителните предпоставки за това, определени в закона. В този смисъл е решение № 4779 от 04.05.2023 г. по адм. д. № 1030/2023 г., VII отд. на ВАС.

Втората посочена от жалбоподателя причина - самоохрана, свързана с естеството на извършваната трудова дейност, също не обосновава извод в обратната посока. Необходимостта от самоотбраната (самоохраната) е една от визираните в чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ основателни причини, при които може да бъде разрешено притежаването на огнестрелно оръжие. З. е този, който следва да посочи и докаже наличието на достатъчно сериозни факти и обстоятелства, които дават основание да се направи разумно обосновано предположение за действително наличие на необходимост от самоотбрана, т.е. законодателят е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина за придобиване на огнестрелно оръжие (решение № 3416 от 26.03.2015 г. по адм. д. № 10773/2014 г., VII отд. на ВАС). В случая това не е сторено.

На първо място, по никакъв начин не е доказано какво точно работи жалбоподателя, какво е работното му време и какво е естеството на служебните му задължения. Същият не твърди и не доказва да извършва дейност по смисъла на чл. 2 от Закона за частната охранителна дейност, съответно, че работи в дружество, регистрирано по ЗЧОД. На второ място, дори да се приеме, че същият упражнява трудова дейност, свързана със зареждане на детски градини, то това не води до различен извод. Зареждането на детските градини не представлява дейност, свързана с повишена опасност за здравето и имуществото на жалбоподателя, нито обуславя някакъв риск от извършване конкретни нападения срещу него. Субективните опасения на жалбоподателя не доказват обективна необходимост от притежанието на огнестрелно оръжие. Да се приеме обратното - че всяко лично абстрактно опасение от посегателство без доказване на реална опасност и съществуваща конкретна необходимост представлява основателна причина по смисъла на чл.58 , ал.1,т.10 ЗОБВВПИ, би означавало да се превърне на практика режима за притежаване на огнестрелно оръжие от разрешителен в регистрационен. В тази връзка изтъкнатите от жалбоподателя причини за необходимостта от притежание на оръжие се преценяват като неоснователни.

Издаденият отказ е в съответствие и с целта на закона, а именно законосъобразното придобиване, съхранение, носене и употреба на оръжия и боеприпаси за тях. С регламентацията и въведения разрешителен режим се цели огнестрелни оръжия да имат лица, които имат действителна и обективна необходимост от тях с цел самоотбрана. В този смисъл е и практиката на ВАС по сходни случаи - решение № 341 от 12.01.2021 г. по адм. д. № 4334/2020 г., VII отд. на ВАС, решение № 7018 от 12.07.2022 г. по адм. д. № 739/2022 г., VII отд. на ВАС.

С оглед всичко изложено оспореният акт е законосъобразен по всички критерии на чл. 146 от АПК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на ответника за заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 100 лв., на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл. 143, ал. 3

АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. К. Й. срещу Отказ с рег. № 3383р-15419/08.06.2023г., издаден от началника на 08 районно управление при СДВР, за подновяване на разрешение за носене, съхранение и употреба на късо огнестрелно оръжие..

ОСЪЖДА П. К. Й. да заплати по сметка на Столична дирекция на вътрешните работи сума, в размер на 100 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: